

Genieten in de baaien van Kroatië

In 1995 werden we door onze toenmalige werkgever voor 9 maanden gestationeerd in Split. We namen toen een open zeilboot op trailer mee en reden nietsvermoedend door Slovenië naar de Adria. Zonder enig papier of document. Leuk gezeild langs de kust, alleen de boot leed schipbreuk door materiaalmankementen en we hebben de boot daar achter moeten laten. Nooit last gehad

van controles bij de grens of in de havens, maar dat bleek achteraf geluk geweest te zijn. Altijd bleef de prachtige kust in onze herinnering en we besloten het over te doen met een echte trailerkajuitboot en dank zij het contact met onze trailer-sailer club werd het professioneler aangepakt. We kochten een Dehlya 22 met 4-takt buitenboord-motor en goede wegtrailer, die al eens eerder in Kroatië geweest was. Dat zou moeten helpen. Ook een auto werd gekocht, een tweede-hands Landrover Discovery, die het geheel in theorie probleemloos kon gaan trekken.

Deze zomer was het zover en hebben we ons grondig voorbereid. Eerst alle verslagen gelezen van andere Adria reizigers en vervolgens de buidel getrokken. Want een marifoon is echt nodig voor weerberichten en veiligheid. Vaarbewijs 1 en 2 gehaald en de 20 jaar oude cursus kustnavigatie ook weer eens doorgelezen. Een Garmin 12 handheld-GPS leren bedienen en een tweede Bruce anker met ketting aangeschaft. Zeer belangrijk is de bijboot. Wegens ruimtegebrek hebben we toch maar gekozen voor een stevige PVC versterkte versie met roeispanten, want ruimte voor een tweede bb(2pk) zat er niet meer in. En de verlichting gecheckt, want zonder ankerlicht ben je vogelvrij. Speciaal voor de bora's werd ook nog een barometer gemonteerd, die ons ook voor onweersbuien zou waarschuwen.

Een van de leukste momenten was het bezoek aan Harri in Amsterdam voor de aankoop van boeken, kaarten en het gastenvlaggetje. We kozen voor het Kusten Handbuch Kroatië en 777 Hafën en Buchten. Voor ons was het zaak de kaarten te bemachtigen van het zuidelijk gedeelte van de kust en die had Harri in voldoende detail. We kozen voor 1: 100 000 en kochten later in Murter nog de overzeiler 1 op 200 000. Alles bij elkaar geeft dit al veel voorpret. Van het Kroatisch

Toeristbureau kregen we prachtige folders en landkaartjes.

De reis begon met een beladingprobleem. Gewaarschuwd voor overbelasting reed ik toch even langs de plaatselijke weegbrug en de combinatie bleek een totaalgewicht van 3800 kg te hebben. De trailer zelf woog 1600 kg met boot en dat was duidelijk meer dan de toegestane 1300 kg. Vanwege Duitse controles, verzekeringsproblemen en eventueel scharen, hebben we toen de bagage overgeladen tot een betere verdeling. Maar het totaal bleef 3800 kg. Met een groot rijbewijs dacht ik daar verder geen moeite mee te hebben. De Discovery had er al helemaal geen moeite mee. Zonder problemen trok deze het geheel met

een op cruise control gefixeerde 90 km over de autowegen en de passen. De Tauern en de Karawanken tunnel maken het mogelijk om in minder dan 3 uur door de Alpen te rijden.

Na twee en een halve dag waren we in Zadar, waar ik mij volgens de Duitse documentatie bij de Havenkapitein moest melden. Na enige tijd in de verkeerde rij van charterbemanningen gestaan te hebben, werd ik er als zelfstandig kapitein tussen uitgehaald en kon de inschrijving beginnen. ICC, Engelstalig verzekeringsbewijs en ICP moesten getoond worden. Na betaling van 600 kuna, ongeveer 85 euro kregen we het begeerde registratie-formulier. Als we volgend jaar terug komen zouden we 10 % korting krijgen. Officieel moesten we ons bij vertrek afmelden, maar dat doet niemand. Daarna konden we een Marina met kraan gaan zoeken. Die vonden we na enkele pogingen in Murter, en er bleken grote verschillen in vriendelijkheid, rust en prijs te zijn. Wij kozen een kleine ACI-marina en betaalden 45 euro (eenmalig) voor vakkundig kranen. In en uit bij dezelfde kraan kost het 65 euro. voor erin en eruit, maar dan wel bij dezelfde marina. Een risico van het tarief van 65 euro is, dat je wel terug moet varen naar je oorspronkelijke bestemming. Je auto plus trailer kun je stallen bij particulieren voor 25 kuna of wel 3½ euro per dag. De marina helpt bij het vinden van zo'n particulier. Op de marina zelf stallen is 30 % duurder voor perioden langer dan 3 weken.

Na het optuigen en proefvaren begon de pret. We zeilden langs Zirje, Primosten en Trogir naar Split. Soms lagen we in Marina's, soms in baaien voor anker of aan de boei.

Havengelden varieerden van 18 euro in de ACI-marina's tot 5 euro aan de boei. Ankeren in baaien is meestal gratis. Het noordelijk deel van de Adria is veel bekender en daar zijn voor de vele boten evenzoveel nog duurdere marina's. Water en stroom worden dan ook nog apart afgerekend. Voor bezoek aan de Natuurparken zoals de Kornaten en Mljet is een toeslag van kracht van ongeveer 15 euro. Een keer was er een kleine bora en die leverde binnen een uur windkracht 6 tot 7 en we zijn toen

snel gaan schuilen. Een elektrische zelfstartende buitenboord motor van voldoende pk, negen in ons geval, is dan een groot gemak bij reven en een oppertje zoeken.

Verder naar het zuiden kregen we de grote groene eilanden in het zicht. Kristalhelder water, dolfijnen, lege baaien tussen de bossen, mooie vergezichten en middeleeuwse stadjes met plezierige terrasjes. Boerencoöperaties verkopen hun heel drinkbare, zware wijnen per liter, eigen fles meenemen. 's-Middags was er wel wat zeilwind, die rond 4 uur even windkracht 5 wordt. Het was zulk rustig weer, dat we na Brac, ook naar de eilanden Hvar, Korcula, Mljet en Lastovo gevaren zijn. We waren van 16 mei tot 15 juni en overall was plek en voldoende drinkwater. Na half juni wordt het heter, drukker en duurder. Totaal hebben we 320 mijl afgelegd in 28 dagen, waarvan we misschien de helft gemotord hebben.

Wat wel een vereiste handigheid is, is het ankeren. Met de neus naar de kade met landvasten en met een hekanker, in een baai op boeg- en soms zelfs hekanker, tussen rotsen en zand, het is allemaal anders dan langszij aanleggen aan de kades in Nederland. Van ons oefenen hebben we veel plezier gehad. Het advies is twee soorten ankers mee te nemen met minstens 2 tot 3 maal de bootlengte ketting en zoek beschutting voor de bora. Onze ankerdiepte was meestal 3 tot 5 meter. En tot onze verbazing was er ook nog getij en gingen we een meter op en neer.

Kroatië is het eldorado voor kustzeilers. Het is alleen in juli en augustus erg druk met

Italianen, Duitsers en Oostenrijkers. Zeilen wordt steeds populairder en alleen dit jaar zijn er 2000 charterboten bijgekomen. Ook wordt het dan snel te heet, boven de dertig graden en dat maakt slapen in zo'n klein bootje geen pretje. De mooiste tijd is het voorjaar, als alles fris en groen is en de bevolking nog vriendelijk.

Ook september kan heel geschikt zijn. Het zeilen is probleemloos op een enkele bora en onweersbui na. Schuilen in een beschutte baai is dan echt nodig. De kaarten zijn goed, maar de GPS heeft een afwijking van 200 tot 300 m doordat Kroatië geen WGS 84 als basis gebruikt. Een verrekijker met peilkompas is dan handig.

Wij gaan volgend jaar weer en gaan dan avonturen in de omgeving van Dubrovnik en wellicht Montenegro.

Hendrik Kiestra